

O DOVADA DE NECONTESTAT

Pe vremea vestitului rege Matei Corvin al Ungariei, trăia în Cluj-Napoca un boier hapsân, care se ocupa cu comerțul de lemn, chinuindu-i foarte mult pe țăranii care se aflau în slujba sa. Boierul își tocmea oamenii să-i aducă de prin târg țăranii cei mai nevoiași, iar apoi îi băga cu sila în slujba lui, dându-le de îndeplinit muncele cele mai grele, fără nicio răsplată în schimb

Regele Matei Corvin, care după bunul său obicei umbla prin țară îmbrăcat în haine simple, pentru a nu fi recunoscut, și a afla îndeaproape cum trăiau supușii săi, nimeri într-o zi și în târgul cel vestit al Clujului.

Și îi văzu pe țăranii cu pricina aflați în slujba boierului cel hapsân, cum cărau în spinare trunchiuri grele de copac, fiind mânați de la spate de către oamenii boierului, care îi și izbeau mizerabil cu bâtele.

Țăranii tocmai stivuiau trunchiurile de copaci în târg, pentru a fi vândute mai departe de către boierul cel hapsân, când unul dintre oamenii acestuia îl văzu pe Matei Corvin și, luându-l drept un sărăntoc fără cap și avere, îl și înșfăcă cu gândul de a-l duce boierului pentru a-l pune la muncă silnică, întocmai ca pe țăranii cu pricina.

Matei Corvin, care nici că putea aștepta un prilej mai potrivit pentru a-i servi o pildă usturătoare boierului, se lăsă dus de către omul nostru în fața hapsanului din Cluj.

Omul din slujba boierului îi spuse acestuia că l-a găsit pe sărăntocul acela în târg și că, văzându-l zdravăn și în putere, crede că este numai bun pentru a intra în slujba boierului. Matei Corvin încerca, chipurile, să protesteze că nu ar vrea să intre cu de-a sila în slujba boierului, care nu-i oferea mai nimic, însă...

...la porunca boierului, omul aflat în slujba sa începu să-i croiască lui Matei Corvin – luat drept un sărăntoc de rând – niște bâte crâncene pe spinare, pentru a-l învăța minte pe acesta să nu mai nesocotească voința boierului.

Apoi regele fu pus la muncă silnică, întocmai ca și ceilalți țărani, fiind aflat sub directă supraveghere a oamenilor de ordine ai boierului.

Însă, prinzând un moment când nimeni nu era atent la ceea ce făcea el, regele Matei Corvin scrijeli pe capetele trunchiurilor de copaci stivuiți pentru vânzare

următoarea propoziție: Aici a fost Matei Corvin. Apoi...

...plecă cât mai repede din locul acela și mergând la palat, se schimbă rapid în hainele regești, fiind ajutat de șambelan și de alt slujitor, să capete iar înfățișarea cu care era cunoscut drept rege al poporului.

Și însoțit de un alai mare, merse pe străzile Clujului, tocmai către boierul cu pricina.

Ajuns acolo, Matei Corvin îi dădu binețe boierului, care nu știa cum să se mai ploconească în fața regelui, ce îl băgase în seamă în fața tuturor slujitorilor săi, acordându-i astfel o cinste deosebită. Îl întrebă apoi cu ce se ocupă pe acolo, iar boierul îi spuse mios că se îndeletnicește cu comerțul lemnului. Regele îl rugă pe boier să-i arate și lui îndeaproape cum este acest meșteșug, iar acesta...

...îl conduse cu mare pompă pe Matei Corvin către stiva de lemne pe care o avea pregătită pentru vânzare.

Ajuns acolo, regele îi spuse boierului că a auzit vorbe în târg, cum că acesta folosește munca țăranilor tocmiți cu forța de către oamenii săi pe preț de nimic, pentru a-i servi în comerțul lemnului. Iar pe deasupra, îi mai și bate pe țărani, dacă nu i se supun întocmai.

Auzind cele spuse de regele Matei Corvin, boierul îngheță de spaimă, dar avu puterea să jure pe sufletul lui că el nu este în stare de o asemenea mârșăvie.

Regele îi spuse atunci că îi va servi dovada clară a faptelor sale mârșave și le porunci oamenilor boierului să-i aducă mai aproape bustenii stivuiți spre vânzare.

Apoi Matei Corvin îi spuse boierului să citească ceea ce scrie pe capetele trunchiurilor de copaci, iar acesta înțelese în cele din urmă că tocmai regele fusese unul dintre cei care îi slujiseră cu forța, în dimineața aceleiași zile.

Boierul căzu în genunchi în fața regelui, implorându-l să-l ierte pentru faptele comise, dar Matei Corvin se arătă necruțător.

El porunci ca boierul să fie închis degrabă, spre a sluji drept pildă și altora ca el, care ar mai cuteza să se folosească de munca țăranilor într-un asemenea mod mârșav